

Намерихме и рецензия, изработена въз основа на решенията на друго заседание от 22.II.1955г. През тези два месеца /март и април/ той вероятно е преработвал първия вариант. Двете рецензии – по първия и втория вариант – са изпратени с писмо от Студия за игрални филми. Подчертаванията в рецензиите са направени от Лимов. Председател на сценарната комисия е бил Георги Стоянов.

Лимов е харесвал руския превод на "Тютюн".

Тевтерче от престоя на Лимов в Москва. На първа страница е написано вероятно с почерка на Владинев.

Отговор на въпросите на П.Марков, които той настоятелно иска във връзка с работата си над студия за Лимов, Лимов дава по-късно под непосредственото давление на Марков, когато последният идва в България.

За работата на Лимов по въпросите на теория на отражението в областта на биологията Т.Павлов ^{му е изпратил писмо с приложими} казвал, че тук Лимов ^{се е изправил} _{Крайници}.

В статията "Новоизбраните четат" /"Ден", бр.189, 46 г./ подчертаванията са на Лимов.

В бюлетин на френски език на 7 стр. е отпечатана статия за д.Лимов и получената от него награда за "Осъдени души" – "Веселина Дервенска".

В изреката със статия на Ив Богданов "Романът на Л.Лимов" датата да се определи от рубриката "Декурни аптеки до 2.II."

Лимов не бил съгласен с постановката на "Биновният" на режисьора Веселина Ганева. В отпечатаното изказване на обсъждането на постановката в театъра възраженията му не са пълни. Ел.Огнянова е питала в Народния театър дали не са запазени стенограмите. Отговорили са и, че не са.

Редакцията на "Народна младеж" го моли с писмо от 24 ноември 1960 год. за изказване по определен въпрос. Той считал, че въпросът е важен и трябва да напише по него, но като че ли не му е стигнало време.

Редакцията на берлинското издателство "Волк инд велт" подготвило издание по случай десетгодишнината от основаването на Германската демократична република и го моли за изказване. Според Лимова той е писал нещо за немците.

На Народния театър "Сава Огнянов" в Русе, Лимов изпратил единствения екземпляр на първата редакция на "Биновният", която по-късно променя, но съхалява за нанесените промени. Този екземпляр той търси още приживе, но не можал да го открие. Този ^{екземпляр} той предал лично на тогавашния режисьор на театъра ^{Павлов} Чарко Попович, един от съпругите на Лора Кремен.